

KAHTRIN PASSIG

Sie befinden sich hier

Je možné, že se mi vzpomínky skutečně prolínají, určitě **jsem s Annou někdy lezla na nějakou horu (fsp)**, ale muselo to být už dřív a nemohla od té doby uplynout pouze jedna noc a jedno odpoledne. Sedělo by to k těm ostatním nesmyslným představám. A co si mám počít ve své situaci s průčelím oné bavorské lékárny, ve které jsem před patnácti lety sehnala kartáček na zuby? Co chce ta černobílá kočka, kterou můj učitel ze základní školy před celou třídou **nakopnul (fsp)**? Má vzpomínka na dálnici se špatně čitelnými značkami nějaký skrytý smysl, který nemůžu rozluštit? Možná se můj život už dlouho **ubírá uspořádanou** a z hlediska filmové vědy umělecky hodnotnou **představou**, ale já nejsem schopná tento film **stíhat**.

Mohlo to být horší. Aspoň jsem se nepokoušela **sdílet** svůj proviant s Annou, **která není**. **Bylo by to o to těžší, kdyby byly ty čtyři sušenky v její kapse, ne v mojí**. Ne, tady se mi pletou dvě myšlenky, což je za těchto okolností asi normální a nemusí to nikoho znepokojovat. Musím jen rozlišit správné a **špatné** myšlenky jako pera od sněhových vloček. Anniny kapsy jsou teď moje kapsy. **Mohou být uzavřené** – později budu muset sdělit výrobci své **nápady ohledně uzavírání na zip** – ale jsou to moje kapsy a moje sušenky. Nemusím se o ně s nikým dělit.